

Gdańsk, dnia 29 maja 2017 r.

Sygn. akt D – 15/2017

POSTANOWIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący : Michał Grochowicki

Członkowie : Elżbieta Czarnecka

Anna Lidzbarska

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

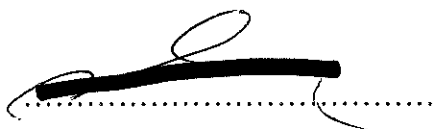
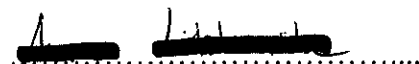
po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 29 maja 2017 r. w Gdańsku odwołania od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 30 stycznia 2017 r. o umorzeniu dochodzenia, na podstawie art. 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz.U. 2016 poz. 233 ze zm.)

postanawia

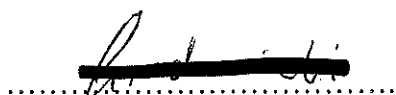
1/ utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 30 stycznia 2017 r. o umorzeniu dochodzenia,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Członkowie składu

.....

.....

Przewodniczący składu

.....

UZASADNIENIE

W dniu 8 listopada 2013r. Sąd Najwyższy zawiadomił Krajową Radę Radców Prawnych, że skarga o stwierdzenie z prawem prawomocnego orzeczenia Sądu Apelacyjnego w [REDAKTOWANO] sporządzona przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] została odrzucona z powodu niespełnienia wymagań określonych w art. 424(5) § 1 pkt 4 i 5 kpc. W związku z powyższymi postanowieniami z dnia 31 marca 2014r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku wszczął z urzędu dochodzenie o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 1, art. 4 ust. 1 i art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Zawodu Radcy Prawnego.

W toku postępowania radca prawny [REDAKTOWANO] kwestionowała zarzuty Sadu Najwyższego, wskazując, że w swojej ocenie wykazała rozmiar i rodzaj szkody poniesionej przez skarżącą oraz wykazała, że wzruszenie orzeczenia w innych postępowaniach nie było możliwe. Jednocześnie wskazała, że powódka [REDAKTOWANO] była informowana o zawistości sprawy i niepewności jej wyniku, a ponadto po otrzymaniu postanowienia Sadu Najwyższego o odrzuceniu skargi, nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń. [REDAKTOWANO] nie została przesłuchana ze względu na nie stawienie się w terminie wyznaczonych przesłuchań. Powódka wniosła o przesłuchanie w ramach pomocy prawnej w miejscu jej zamieszkania ([REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO]) oraz o zasądzenie odszkodowania w sprawie wszczętej z sygnalizacji Sądu Najwyższego dotyczącego sporządzenia przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] skargi o stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [REDAKTOWANO] z dnia 9 listopada 2010r., sygn. akt [REDAKTOWANO].

W związku z powyższymi ustaleniami 30 października 2015r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał postanowienie o umorzenie dochodzenia, uznając, że Obwiniona dopuściła się zarzucanego jej czynu. Niemniej w ocenie Rzecznika przewinienie miało charakter przewinienia mniejszej wagi, co w myśl art. 66 ust. 1 ustawy o radcach prawnych dało podstawę do odstąpienia od ukarania karą dyscyplinarną. W ocenie Zastępcy rzecznika dyscyplinarnego, po stronie Obwinionej nie było umyślności, czy też niedbalstwa, a pokrzywdzona nie poniosła szkody. Ponadto Obwiniona działała na rzecz Pokrzywdzonej bez wynagrodzenia i była to pierwsza sygnalizacja ze strony Sadu Najwyższego. Znaczącym również był fakt, iż obwiniona nie była dotychczas karana dyscyplinarnie.

Od powyższego postanowienia odwołanie złożyła Pokrzywdzona oraz [REDAKTOWANO] zaskarżając postanowienia z dnia 30 października 2015r. w całości. Ponadto Pokrzywdzona złożyła 4 kwietnia 2016. pismo do Ministra Sprawiedliwości, skierowane do wiadomości Okręgowego Sadu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku, zatytułowane Wniosek, w którym wniosła o przyjęcie przez Ministra Sprawiedliwości zawiadomienia o popełnieniu przez Obwinioną czynów karalnych oraz o wyłączenie Okręgu Gdańskiego od prowadzenia przedmiotowego postępowania.

Postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2016r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku uchylił postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Gdańsku o umorzeniu dochodzenia i przekazał sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnego do ponownego rozpoznania, uznając, że nie wszystkie kwestie dotyczące przedmiotowej sprawy zostały dostatecznie wyjaśnione. Wypełniając zalecenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego dokonał ponownej analizy przedmiotowej sprawy, weryfikując tym samym swój pogląd w zakresie stwierdzenia czy czyn obwinionej stanowi przewinienie mniejszej wagi. Tym samym uznał, iż w przedmiotowym przypadku zachodzą podstawy uzasadniające skierowanie wniosku do Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku o udzielenie ostrzeżenia dziekańskiego albowiem badzie to wystarczający środek dyscyplinujący Obwinioną. Jednocześnie w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, wobec dotychczasowej postawy Obwinionej oraz wagi przewinienia, wymierzenia kary dyscyplinarnej będzie niewspółmierne i jako takie nie zrealizuje celów postępowania dyscyplinarnego.

W związku z powyższym postanowieniem z dnia 30.01.2017r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowił umorzyć dochodzenie i skierować do dziekana Okręgowej Izby Radców Pranych w Gdańsku wniosek o udzielenie ostrzeżenia radcy prawnemu [REDACTED] na podstawie art. 66 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

Od powyższego rozstrzygnięcia odwołanie wniosła [REDACTED] i [REDACTED], zaskarżając wydane postanowienia w całości.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po zapoznaniu się z zebrany w niniejszej sprawie materiałem dowodowym stwierdził, że brak jest podstaw do zmiany wydanego postanowienia w sprawie. W ocenie Sądu Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego prawidłowo ocenił stan faktyczny sprawy, uznając że zarzuty skargi nie zawierają znaniom przewinień dyscyplinarnych. Jednocześnie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podzielił stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego co do braku legitymacji czynnej po stronie [REDACTED] do występowania w niniejszej sprawie po stronie skarżącego. Ponadto dokonując analizy akt sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, że znajduje się w nich nierozpoznany wniosek skarżącej [REDACTED] z dnia 4 kwietnia 2016r. o wyłączenie od prowadzenia niniejszego postępowania okręgu gdańskiego i objęcie bezpośrednim nadzorem służbowym jego prowadzenia okręgu apelacji [REDACTED]. Powyższy wniosek Sąd postanowił pozostawić bez rozpoznania. Zgodnie bowiem z przyjętą linią orzecznictwa, należy wskazać iż nie spełnia ustawowych wymogów dopuszczalności wnioski o wyłączenie wszystkich sędziów. Warunkiem rozpoznania takiego wniosku jest skonkretyzowanie zarówno w zakresie podstaw, w oparciu o które żąda się wyłączenia, jak i wymogu indywidualnego wskazania sędziów (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2011r. Sygn. akt IV KZ 8/11, OSNKW 2011, z. 2, poz. 21).

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 70(6) ustawy o radcach prawnych , zaliczając do nich wydatki poniesione przez OIRP w Gdańsku w niniejszej sprawie .

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie służy od niego żaden środek odwoławczy.

